

Asperger- memoarer 1964–2014

Torbjörn Andersson

Boken handlar om att trivas med Aspergers syndrom och allmänt udda personlighet i 50 år. En tanke är att läsarna skall få nya bra idéer.

Autismtillstånd är intressanta och spännande. Asperger går att bygga bra liv med, om man tar sig från överlevnadsläge till flow och kontroll.

Problemet är att socialt udda personer stöts ut socialt. De måste lära sig att hantera motstånd. Acceptans och hårt roligt arbete är vägen framåt.

Torbjörn Andersson har masterexamen från Psykologprogrammet samt andra utbildningar. Han skriver och utbildar om autismtillstånd, och är klassisk aspergerperson med diagnos.

ISBN 978-91-976485-9-2

Andet utbildning och förlag

Boken köper man på:

andet.se

Innehållsförteckning

Inledning

1. Bakgrund och mina första år	10
2. 5–6 år	20
3. Lågstadiet	30
4. Mellanstadiet – med bra fritid	40
5. Helvetet högstadiet	50
6. Gymnasietiden	60
7. Sökande ungdomstid 18–21 år	70
8. Anarki i Lund 1985–1987	80
9. Homosexualitet räddade mig från knark	90
10. Fyra år på fabriken	100
11. Jag upptäckte Asperger 1996	110
12. Föreningen Asperger/HFA	120
13. Systemvetarprogrammet	130
14. Fram och tillbaka 2002–2004	140
15. Starta eget företag	150
16. Aspergerutbildare	160
17. Psykologprogrammet	170
18. Nu, framtiden och slutord	180
Sakregister	190

När jag hoppat av gymnasiet i februari 1983 gick jag direkt och anmälde mig på Arbetsförmedlingen. Jag sa att jag tog vilket arbete som helst. De svarade att det enda som de hade var beredskapsarbete i skogen och frågade om jag ville ha det. Jag sade "ja". Som jag förstod det kunde jag inte tacka nej till Arbetsförmedlingens erbjudande, för då blev jag utan inkomst. De var möjligtvis lite tvekande, men de gav mig inte någon information om de andra i den arbetsgruppen.

När jag kom dit visade det sig snart att alla i skogsarbetslaget utom jag och arbetsledaren höll på med missbruk eller kriminalitet. De var trevliga mot mig, det var ingen mobbing eller så. Och det var intressant att få höra erfarenheter från folk med helt annan bakgrund än min. Men det var väldigt mycket prat om sprit, tabletter och knark på alla raster och även under arbetet. De köpte ut sprit till mig och fixade marijuana. Ingen lurade mig till det, utan jag övertalade dem. Jag var oskyldig när jag kom till skogsarbetet, förutom en del fyllor. Men efter de dryga tre månaderna på Arbetsförmedlingens fina insats handlade mina tankar mycket om droger. Dessutom var det farligt att ge sig ut i skogen med motorsåg eller röjsåg efter bara en kort utbildning. Det skulle lätt kunna ha blivit svåra skador. Beredskapsarbetet avslutades en månad innan lumpen.

Den våren tog jag körkort, efter relativt mycket övningskörning som mina föräldrar betalade. De sa att det var viktigt att ha körkort. Körkortet har nog varit till mer besvär än nytta. Jag ogillar att köra i städer eller köra lastbil, men har tvingats att göra det ibland.

Säljs endast på **andet.se**

200 kr